

Dessa verser förklarar vilken Gud Han är, vilka Hans egenskaper är, vem som har sänt Koranen, och inför vem du i slutändan måste avlägga räkenskap för dina handlingar.

OM VI hade uppenbarat denna Koran för ett berg, skulle du helt säkert ha sett det rämna av fruktan för Gud. Sådana liknelser framställer Vi för människorna för att stämma dem till eftertanke. [Koranen 59:21]

HAN är Gud; ingen gudom finns utom Han! Han känner allt det som är dolt för människor liksom det som de kan bevittna – Han, den Nåderike, den Barmhärtige. [Koranen 59:22]

Han är Gud; ingen gudom finns utom Han, Konungen, den Helige, Han [som skänker] fred, Han som [väcker och vidmakthåller] tron, Han som vakar [över uppenbarelsen], den Mäktige, Han som betvingar och återupprättar, Han vars storhet [ingen kan fatta]! Stor är Gud i Sin härlighet, fjärran från allt som [människor] vill sätta vid Hans sida! [Koranen 59:23]

Han är Gud, Skaparen, som är upphovet till allt och som ger allt dess slutliga form. Hans är fullkomlighetens sköna namn; allt och alla i himlarna och på jorden prisar Honom – Han är den Allsmäktige, den Vise. [Koranen 59:24]

Gud beskriver Koranens kraft med bilden av ett berg.

Berget är högt och massivt; att bestiga det är ett prov för människans ande. Gud har i vissa verser beskrivit bergen som jordens pålar. Vad skulle ha varit bergets reaktion inför Koranen? Koranen har en sådan kraft att om bergen hade hjärtan och kunde visa sina reaktioner, då skulle vi ha bevittnat hur de förvandlades till grus av sin ödmjukhet inför Gud.

På samma sätt är de sanna troende de som tar till sig Koranens sanning i sina hjärtan så djupt, att alla negativa känslor – som högmod och självkärlek – bryts ner, och det enda som återstår är kärlek och fruktan för Gud. Koranen förvandlar dem till ödmjuka och artiga

människor som är medvetna om sitt ansvar. Det är som om berget säger:

"Ja, jag är ett mäktigt berg, men Gud är större än jag. Gud är den som har skapat mig. Mitt budskap till er är att ödmjuka er inför Guds Bok. Så fantastisk är Guds Bok."

Dessa exempel ges för att få oss att tänka.

Vem är den upphöjde Gud vars tal kan få ett berg att falla sönder? Hur lär vi känna Honom? Vår främsta källa till kunskap om vår Skapare är Hans namn och egenskaper. Även om vi inte kan se Honom, ser Han oss. Vi lär känna Gud genom Hans vackra namn och sublimes egenskaper. Namn och egenskaper är viktiga eftersom:

- De är grundläggande byggstenar i tron (īmān).
  - Varje uppmaning, befallning, förbud och berättelse i Koranen är knuten till Hans namn och egenskaper.
-

1. Allah

Tre betydelser av *Allah*:

- Den ende som är värd att dyrkas.
- Den som hjärtan längtar efter och älskar.
- Den som besitter den yttersta storheten och majestätet.

"Al" (den) + *"ilāh"* (gudom) = *Allah*.

Detta är Guds egennamn på arabiska. Det största av alla gudomliga namn.

Har varken plural eller feminin form.

---

2. "Den som vet det dolda och det synliga"

Exempel på Guds fullkomliga kunskap:

- Allah vet det förflutna, nuet och framtiden.
- Han vet också det som inte kommer att ske. Om det skulle ske, vet Han hur det skulle

ske och vad som skulle hända.

- Gud vet till och med det som inte och aldrig kan ske. Om det omöjliga ändå skulle ske, vet Han vad som skulle hända. Detta är gudomlig kunskap.
-

3. ar-Raḥmān, ar-Raḥīm

Båda kommer från roten *raḥima*, som betyder att visa barmhärtighet, att vara medkännande.

- *ar-Raḥmān* beskriver Guds barmhärtighet i Hans väsen. Gud är barmhärtig av natur.
-
- *ar-Raḥīm* beskriver Guds barmhärtighet i Hans handlingar. Han kan välja att vara särskilt barmhärtig mot vissa människor. "*Gud är ar-Raḥīm mot de troende.*"

Skillnader:

- Ingen människa får heta ar-Raḥmān, men människor kan heta Raḥīm.
-
- Eftersom Gud är ar-Raḥmān får även icke-troende mat, vatten och liv, trots deras förnekelse.
-
- Han är inte ar-Raḥīm mot alla, utan endast mot de troende.
-

4. al-Malik

Betyder "Kungen" eller "Härskaren".

En kung är en suverän över land och folk. Han äger allt och bestämmer vad människor får och inte får göra. När vi säger att Allah är *al-Malik*, betyder det att Gud är den sanne Kungen över hela skapelsen. Han äger allt i himlen och på jorden och har ensam den absoluta rätten att befalla skapelsen.

---

5. al-Quddūs

Kommer från en rot som betyder "avlägsen". Det innebär att Gud är långt bortom svaghet

eller brist. Han är upphöjd över varje fel eller defekt: Han är den renaste, inget ont kan föreställas om Honom. Allt skapat har någon brist eller svaghet.

Översätts också som "Den Välsignade" och "Den Helige".

Eftersom Han är al-Quddūs har Han inga partners, barn eller förfäder.

Varje skapad varelse har begränsningar - ögat kan bara se så långt, sinnet kan bara förstå så mycket, musklerna kan bara lyfta så mycket. Gud är inte begränsad av mänskliga gränser eller svagheter.

---

6. as-Salām

Betyder:

- Den från vars förtryck skapelsen är trygg.
- Gud är källan till all fred. All fred i himlen och på jorden kommer från Gud. Han är den som skapar fred och trygghet mitt i universums kaos och oordning.

Hälsningen *As-Salāmu* 'Alaykum betyder: "Må inget ont komma från mig till dig, må fred alltid omge dig, och du ska inte se något ont från mig."

Paradiset kallas *Dār as-Salām* (Fredens boning), eftersom när du väl träder in i Paradiset, kommer inget ont någonsin att drabba dig därefter.

Här är en ganska exakt svensk återgivning av avsnittet du gav, med bibehållen struktur och nyanser:

---

7. al-Mu'min

Ordet betyder i allmänhet "troende", men inte här.

- Roten kommer från ord som betyder:
  - "säkerhet"

- "tillit"
  - Gud är alltså källan till all trygghet. Vid varje rädsla bör man tänka på detta namn och minnas att Han är ursprunget till säkerhet och frid.
  - Gud är den "Mest Tillförlitlige", därför är Han den som alltid håller sina löften.
  - Gud är också "Trons Väktare (Īmān)".
-

8. al-Muhaimin

- "Beskyddaren." Vi ber Gud om Hans beskydd eftersom vi är hjälplösa och sårbara utan det.
  - "Vittnet." Gud nedtecknar det goda hos dem som gör gott och det onda hos dem som gör ont.
    - Den troende stärks i sin tro när han inser att även den minsta goda handlingen blir nedtecknad av al-Muhaimin och belönad.
    - Syndaren blir rädd när han inser att inte en enda handling undgår al-Muhaimin, och att allt kommer att frambringas på Domedagen.
-

9. al-'Azīz

Betyder:

- Den Mäktige
- Den Allsmäktige
- Den Ärorike
- Den Majestätiske

‘Azīz innebär att Gud är så mäktig att Han kan göra vad Han vill. Namnet uttrycker inte bara Guds makt, utan också att Han förtjänar all respekt och auktoritet på grund av denna makt.

---

10. al-Jabbār

Betyder:

- Den som kan påtvinga sin vilja och sina beslut på skapelsen.
- Den som tvingar (Compeller).
- Den Dominerande.
- Den Oövervinnerlige.
- Den som fyller varje brist, som helar det brutna benet och mättar den hungrige.

Det betyder inte "förtryckare" (*zālim*).

Människan är svag, hon vill göra något men saknar kraft eller förmåga. *al-Jabbār* kan ge henne den förmågan. Han fyller varje svaghet och låter henne nå sitt mål.

---

11. al-Mutakabbir (liknar *al-Kabīr* - Den Store)

Har två betydelser:

1. Den som inte är stor men låtsas vara det.
2. Den som verkligen är stor och framträder som sådan:
  - Någon som vägrar underkasta sig någon annan.
  - Den vars storhet gör att allt annat bleknar, eftersom Han är deras Herre (*Rabb*).

För människor, Satan eller andra skapelser gäller att storhet inte tillhör dem. Att låtsas vara stor och hävda överlägsenhet är en falsk anspråk.

Gud däremot är verkligen Stor, och majestätet tillhör Honom. Allt i universum är obetydligt inför Honom. Därför är Hans storhet inte en falsk egenskap utan en verklighet. Ur Guds perspektiv är detta inte en ond egenskap, utan en dygd som endast Han besitter.

12-14. al-Khāliq, al-Bārī, al-Muṣawwir

- *al-Khāliq*: Skaparen, som skapar utan förebild, utifrån sin eviga kunskap.
- *al-Bārī*: Efter skapelsen lämnas inte de skapade ensamma. Han skapar varje individ ur intet och har makt att genomföra sin vilja.
- *al-Muṣawwir*: Den som ger olika egenskaper, former och kännetecken till sin skapelse (hörsel, hudfärg, minne, längd, känslomässig intelligens, styrka).

När dessa tre används tillsammans:

- *Khāliq* betyder att mäta och fastställa.
- *Bārī* betyder att skapa ur intet.
- *Muṣawwir* betyder att ge form och gestalt som Han vill.

Skapelseprocessen beskrivs i tre steg:

1. **Khalq** – att planera och fastställa. Som en ingenjör som utformar en byggnads ritning.
2. **Bar'** – att verkställa planen och föra något från icke-existens till existens. Som att mäta ut grunden och resa väggarna.
3. **Taṣwīr** – att ge slutlig form.

Skillnaden mot mänskligt skapande är total:

- Människan bygger alltid på tidigare modeller.
- Gud skapar unikt och från intet.
- Människan använder redan existerande byggstenar.
- Gud skapar själva materien och ger varje art och individ en unik form, aldrig identisk med någon annan.

---

15. al-Ḥakīm

Betyder "Den Vise".

- Hans visdom visar sig i det Han har skapat.

- Hans visdom manifesteras också i Hans bud och förbud.
-

«[EN INTRODUKTION TILL KORANEN 1 AV 2](#)

[Att begrunda Koranen](#)»
